

2€
revista + dvd

Galicia cinexética

La Caza
y su mundo

Nº 2 - marzo 2009 - 2 €

ENQUISA

Tragacete, unha lenda da caza

ESTUDIO

Parasitoloxía do corzo

NATUREZA

A diversidade do xurés

NOVAS

Copa de España de raposo

ARCEAS E RAPOSOS

DERRADEIROS lances da tempada

HIPERFAUNA&VIDAPE SL.

LAS MEJORES OFERTAS EN ALIMENTACION CANINA

ALIMENTACION GAMA ALTA. OFERTA LANZAMIENTO

CACHORROS 18 KG.

DESDE: 11,90 €.

MANTENIMIENTO 18 KG.

DESDE: 7,95 €.

ALTA ENERGIA 18 KG.

DESDE: 10,95 €.

PIDANOS INFORMACION SOBRE CUALQUIER ARTICULO QUE DESEE

DISTRIBUIMOS Y COMERCIALIZAMOS LAS MEJORES MARCAS DEL MERCADO

PRECIOS SIN COMPETENCIA

ALIMENTACION, REMOLQUES, PORTACANES, JAULAS METALICAS, PARQUES, TRANSPORTINES,
CASETAS, CUNAS, BOXES, COLLARES ELECTRONICOS, LOCALIZADORES, ANTILODRIDOS,
VALLAS ELECTRONICAS, ANTIPARASITARIOS, ETC.

UN NUEVO CONCEPTO DE VENTA UNA MANERA DISTINTA DE COMPRAR

C/ CARLOS GARCIA BAYON. LOCAL, 11 - CP: 36650 - CALDAS DE REYES - PONTEVEDRA

TEL: 986 541 192 – FAX: 986 541 404

WWW.HIPERFAUNA.COM-CC: hiperfauna@hiperfauna.com

LA MAYOR PAGINA WEB DEL MERCADO ESPAÑOL

RECOGEMOS Y ABONAMOS CUALQUIER PRODUCTO QUE NO RESPONDA A SUS EXPECTATIVAS.

Dirección de Galicia Cinexética

Antón Arrojo Reguera

director@galiciacinexetica.com

Redacción e coordinación

Gabinete de comunicación
da Federación Galega da Caza

Administración

Estadio Multiusos de San Lázaro

Portal 12, Fondo Sur.

15707 Santiago de Compostela (A Coruña)

Tel. 981 562 777. Fax: 981 562 779

info@galiciacinexetica.com

Publicidad

info@galiciacinexetica.com

Tel.: 619 644 006

Estadio Multiusos de San Lázaro

Portal 12, Fondo Sur.

15707 Santiago de Compostela (A Coruña)

Tel. 981 562 777. Fax: 981 562 779

Edita

Propuesta Gráfica, S. L.

c/ Calidad, nº 34, nave 11 - 28906 Getafe

Tel. 916 845 717. Fax: 916 845 715

Director

José Luis Casado

jolucas@propuestagrafica.com

Subdirectora

Amparo E. Ampuero

lacazaysumundo@gmail.com

Redacción

Marga Cavadas

redaccion@propuestagrafica.com

Agradecemento a todas aquellas persoas
que colaboraron neste número
de Galicia Cinexética

Impresión: Litofinter

Distribución: SGEL

Depósito legal: M-2705-2009

Galicia Cinexética

no se hace responsable
de las opiniones expresadas
por los colaboradores.

Prohibida la reproducción total o parcial
del contenido de esta revista
sin previa autorización escrita.

nº 2 - MARZO de 2009. Portada: © Redacción

12

4 AXENDA CINEXÉTICA

Toda a actualidade
da caza en Galicia

16

20 A CAZA EN...

- Cazando arceas en Vilalba
- Caza de raposo en O Corgo

24 PATRIMONIO GALEGO

Baixa Limia-Serra do Xurés,
riqueza natural

30 APUNTES CINEXÉTICOS

Darío Xohán Cabana

24

12 O CANDIL Ismael Tragacete, toda unha vida dedicada á caza

16 XESTIÓN E CAZA Parásitos que afectan ó corzo

Galicia ao día...

O PLAN RECOLLE LIÑAS DE AXUDA PARA PALIAR OS DANOS CAUSADOS POR ESTA ESPECIE

A Xunta aproba o plan de xestión do lobo

En dito documento promovido pola Consellería de Medio Ambiente búscase manter estable e continua a poboación de lobos en Galicia e desenvolver mecanismos para o seu seguimento e estudio. Dentro das medidas de control, establecense unhas directrices que indican que os controis de poboación non se realizarán, salvo casos excepcionais xustificados, durante a época de reproducción da especie, entre os meses de marzo e xullo.

O plan incorpora a división da comunidade en tres zonas que se revisarán cada cinco anos, crearanse axudas destinadas a fomentar o uso de mastíns, a colocación de valados electrificados, liñas de bandeiras e o reforzamento das instalacións

gandeiras. Ademais, buscarase unha mellora na tramitación das axudas e no traballo de valoracións de danos das comisións provincias, farase un seguimento do sistema de axudas e elaborarse anualmente un informe co balance de danos producidos, o número e tipo de reses, a distribución espacial e temporal dos danos e a contía económica.

O fomento da sensibilidade e concienciación social sobre o lobo tamén está presente no plan, cunha serie de medidas para a difusión da importancia ecolóxica deste animal.

O documento de xestión prevé tamén a constitución dun Foro Galego do Lobo, integrado por representantes da Administración, gandeiros, agricultores, ecoloxistas e sindicatos.

CAMPIONATO GALEGO DE CAZA DE RAPOSO

San Roque de Coristanco proclámase campión galego

Ata un total de 16 equipos procedentes das catro provincias galegas, dábanse cita o pasado 18 de xaneiro no termínio municipal de Baralla (Lugo) para a disputa, un ano máis, do Campionato Galego de Raposo, organizado pola Federación Galega de Caza en colaboración coa Sociedade de Cazadores Neira de Jusá.

Os terreos do Tecor Neira de Jusá foron o escenario onde se levou a cabo dita proba, na que a abundancia de caza era patente. Aparte do importante número de pezas abatidas foron moitos os avistamentos de raposos, co cal, os equipos disfrutarón dunha excelente xornada cinexética.

Foi o equipo "San Roque de Coristanco" da provincia da Coruña, o que conseguiu abater un total de 3 raposos o longo da mañá, os que lle serviron para acadar o primeiro posto. Os 3 equipos que representaron a provincia de Lugo nesta proba, quixeron ser profetas na súa terra e empataron con dous raposos cada un. Co cal fixo falla que se levara a cabo un sorteo que deixou o equipo "Pasarela de Friol" en segundo lugar e "Os Rápidos" de terceiro, facendo o azar que a "Parrillada Antonio" se quedara fora do podio.

Unha vez feito a entrada ó control dos 16 equipos participantes e facendo os análises correspondentes das pezas abatidas, tanto participantes como autoridades e organización, desprazáronse ata o pavillón de deportes de Baralla para desfrutar dun merecido xantar. Unha vez rematado este, tivo lugar a entrega de premios e a clausura da proba por parte das autoridades alí presentes.

XORNADA TÉCNICA PARA SECRETARIOS XENERAIS DAS FEDERACIÓNS DE CAZA

Éxito na primeira xuntanza

Tódolos Secretarios Xenerais das diferentes federacións autonómicas de caza, reuníronse o día 5 de febreiro na sede da RFEC para asistir á primeira Xornada Técnica para Secretarios, a que, ademáis, incorporáronse algúns delegados autonómicos.

Temas tan importantes como a Ley de Protección de Datos e as Federacións Deportivas, a importancia da marca e a identificación, comunicación, prensa e fede-

racións, os procedementos disciplinarios deportivos. ser-

bidas, así como, achegar posicións fronte os mesmos

viron para aumentar os coñecementos, esclarecer du-

problemas dende unha visión de conxunto.

O máis interesante da Xornada foi o debate "Cooperación entre as federacións" moderado polo Secretario Xeneral da Federación Andaluza de Caza, José Mª Macheno, na que os secretarios e delegados chegaron á conclusión da necesidade de mellorar a coordinación entre as diferentes federacións.

A próxima xornada técnica está programada para os meses de setembro e outubro, na sede da Real Federación Española de Caza.

ACORDOS ENTRE A REAL SOCIEDAD CANINA DE ESPAÑA E A REAL FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE CAZA

Os cans e a caza máis xuntos

Miguel Martín presidente da R.S.C.E. e Andrés Gutiérrez presidente da R.F.E.C., mantiveron unha reunión o pasado 15 de xaneiro na que se acordaron a interesantes acordos de cooperación entre ambas entidades.

Un destes acordos foi a creación dunha Comisión Mixta formada por un representante de cada unha das entidades, R.F.E.C. e a R.S.C.E., ambos representantes deberán ser consensuados e de reconocido prestixio no mundo da cinofilia. Mediante acuerdo de ámbalas entidades, a proposta da Comisión Mixta, establecerá un único

calendario de probas de destreza e aptitudes para a caza, aprobadas e publicadas por semestres dentro de cada ano natural indicando, en cada caso, o clube ou a sociedade organizadora, a data e o lugar de celebración.

Además dos reconocimientos actuales tamén se creará un Diploma de Mérito de Caza.

A R.S.C.E. e a R.F.E.C. farán conjuntamente o reglamento para a obtención do Campeonato de España de Caza Práctica e o calendario de probas de caza práctica con C.A.C.T. e C.A.C.I.T. que se publicará co membrete de ambas entidades.

Cinegética Monteaquedo

CRÍA DE: Conejo, Faisán, Perdiz, Codorniz

Pureza genética

Sanidad óptima

Adaptación al medio

t. 986 711 682 / m. 607 877 969 / www.cinegeticamonteaquedo.es

O CAMPIONATO DE CAZA DE RAPOSO DE PORTOMARÍN TIVO QUE SER SUSPENDIDO

Friol, O Corgo e Val de Lemos foron as derradeiras probas de caza de raposo

O día 17 de xaneiro disputábase o V Campionato de Caza de Raposo de Friol (Lugo) organizado pola FGC en Lugo en colaboración coa Sociedade de Cazadores de Friol.

Urogallo, O Farelo, O Cordal, Fox, Muxis, Tumba Raposos e Roimil foron os 7 equipos que participaron neste proba puntuable para a Copa Federación da especialidade.

O equipo O Farelo conseguía o primeiro posto apesar de empatar con unha captura co equipo de Muxis e Roimil que, por sorteo, obtiveron o segundo e terceiro posto respectivamente.

O primeiro día de febreiro xuntábanse un total de 16 cuadrillas nos Tecores das Sociedades de O Corgo e Lamagrande, para disputar o I Campionato de Caza de Raposo tamén puntuable para a Copa Federación.

Unhas condicións meteorolóxicas moi axeitadas para a práctica da caza e unha más que abundante densidade de raposos, fixeron que tódolos equipos participantes disfrutaran dunha gratificante xornada de caza. O fin desta, o equipo

de Bertaña I e Urogallo, conseguiron presentarse no control con tres pezas cada un e fixo necesario realizar un sorteo para coñecer o campión, que neste caso a fortuna fixo que o equipo pontevedres

de Bertaña I se alzara co primeiro posto.

A xa tradicional proba de raposo de Portomarín, que se ia disputar o día 7 de febreiro, tivo que ser suspendida polas condicións meteorolóxicas, xa que o abrigo unha extensión moi ampla de terreo a neve estaba presente en boa parte deles e facía imposible a práctica da caza.

O III Campionato de Caza de Raposo de Monforte de Lemos organizado pola Sociedade de Val de Lemos en colaboración coa FGC e o Concello de Monforte de Lemos puxo o fin a tempada 2008/2009 de raposo.

Nesta derradeira proba inscribíronse un total de 12 equipos sendo os cazadores lucenses de Pasarela de Friol os que se presentaron con 4 pezas no control obtendo, sen necesidade de sorteo, o primeiro posto.

PROBAS DE TRABALLO PARA CANS DE RASTRO SOBRE XABARÍN

Sabuesos e xabaríns

O Clube do Sabueso Español e Razas Afins celebrará neste mes de marzo duas probas de traballo sobre xabarín para cans de rastro en terreo abierto e xabarín salvaxe, a raíz do éxito rotundo que tivo o ano pasado a celebrada en Albanyá (Girona).

Ambas probas están pensadas para xaurías de entre seis e oito cans que dispoñerán de duas horas cada unha para demostrar a sua valía no monte. Está confirmada a presencia de varias xaurías francesas, enviadas expresamente por varios clubes de raza do país veciño: Club do Porcelana, Club do Bruno de Xura, Saint Hubert e razas suizas, Club do Azul de Gascuña e Club do Griffon Leonado de Bretaña.

As probas xuzgaranse en base ó reglamento sobre probas de traballo para cans de rastro recollido na Real Sociedad Canina de España.

A primeira proba terá lugar en Vidreres (Girona) os días 27, 28 de febrero e 1 de marzo de 2009.

A segunda prueba terá lugar en Albanyá (Girona) los días 13, 14 y 15 de marzo de 2009.

En ambos casos a afluencia de público estará regulada polas condicións reflexadas na normativa das probas de traballo. O reglamento e pormenores de ambas poden verse na web do Club do Sabueso Español e Razas Afins: www.sabuesoespanol.com

Asimesmo están previstos outros dous eventos durante a primavera que ven:

Proba de rastro sobre xabarín salvaxe con can atraelado:

Lugar: A Fonsagrada - Lugo.

Data: 18 y 19 de abril de 2009.

Data límite de inscripcións: 5 de abril de 2009.

XXV Monográfica do Sabueso Español.

Lugar: Arroyo de Valdearroyo – Cantabria.

Data: 6 de xunio de 2009.

Data límite de inscripcións: 24 de maio de 2009.

O OBSERVATORIO DA CAZA DA FGC SACA Á LUZ O LIBRO O RAPOSO

Información raposeira

ORaposo en Galicia é un libro editado polo Observatorio da Caza da federación Galega de Caza, feito en colaboración coa Xunta de Galicia e a Universidade de Santiago de Compostela.

Trátase dun texto sinxelo, de fácil lectura, co que se ofrece información veraz e contrastrada sobre "o golpe" os moitos aficionados á caza e a natureza. Non se trata dun libro de caza, nin de un libro científico con términos difíciles de interpretar para os non expertos, tratase simplemente dunha guía sencilla coa que se informa e ilusiona ó lector con "maese raposo"; aportando,

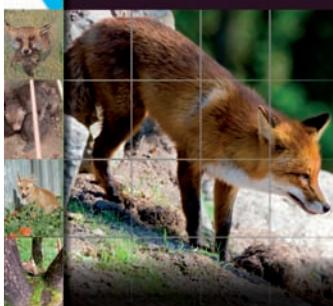
poboación e as principais enfermidades que poden padecer.

Para estimar a poboación de raposos utilizouse como método de censo "a batida de caza" empregando para a estimación das densidades os métodos más modernos basados en seguimentos mediante información GPS das zonas consideradas, distancias, etc. Obtendo unha densidade media de 2,71 exemplares/km² (a máis alta da Península Ibérica). Cos datos ofrecidos no estudo podemos comprobar que, sen ningún risco para a poboación vulpina, podes aumentar a tasa de capturas anuais e a xestión racional das poboacións pasa polo control das fontes de alimentación antropógenas (verteoiros) e polo seu aproveitamento como especie de caza.

Dende o punto de vista sanitario advítese que o raposo é un eslabón esencial da transmisión de enfermedades e no desenrollo de epizootias como a rabia, sarna, triquineloses o equinocososes entre outras; pero non se lle pode considerar como o único responsable do descenso poboacional e incluso desaparición de outras especies nalgúns comarcas.

O libro en conxunto ofrece información real sobre a poboación de raposos, que sen dubida é unha boa ferramenta para que se leve a cabo un aproveitamento cinegético lóxico e mesurado baseado na información, sensibilidade e respeto.

O RAPOSO EN GALICIA

además, datos sobre a especie referida a Galicia para transmitir información real do noso entorno.

Neste libro revisan os principais aspectos da bioloxía do zorro e se informa sobre a sua morfoloxía e increíble capacidade para adaptarse e vivir en diferentes medios. Tamen se consideran os aspectos da dinámica da poboación, así como aspectos tan polemáticos na actualidad como a densidade de raposos, a sua interacción no habitat, a xestión da

ACCIDENTES DE CIRCULACIÓN CON ESPECIES CINEXÉTICAS

Os xabaríns peregrinan a Santiago

A pesar dos preto de 7.000 xabaríns abatidos na tempada de caza 2007/2008 polos cazadores Galegos, a poboación de xabaríns seguen en constante aumento, achegándose as grandes urbes, onde o perigo e más inminente se cabe dada a gran cantidade de automóveis que circulan por estas vías. Proba de elo son os dous accidentes acontecidos nos últimos días nas proximidades de Santiago de Compostela.

Ambos sucesos aconteceron nas autoestradas de Lavacolla e Santiago - Brion, causando importantes danos materiais.

Matizar que estes danos veñen a sumarse os cuantiosos estragos que provocan na agricultura estes animais salvaxes.

Cinegética TECSAGÉS

TURISMO RURAL CAZA Y NATURALEZA

- Ganchos de jabalí todo el año para grupos
- Puestos de torreta
- Adiestramiento para perros
- Rececho de corzo, venado, gamo
- Cotos de caza mayor para corzo y jabalí
- Coto de conejo
- Coto de liebre
- Rutas de senderismo en la naturaleza
- Fotografía, ornitología
- Turismo rural

GESTIÓN CINEGÉTICA

- Planes de caza
- Administración de Tecores
- Desbroces, sembrados -maquinaria propia
- Infraestructuras cinegéticas: biotopos de conejo, jaulas trampa selectivas, torretas, puestos de caza, gestión de guardería

TECSAGES S.L.

Tlf. 669 384 553 / 988 240 740

cazaourense@gmail.com

www.cazaourense.es

PRESIDENTE
¡ PÍDENOS PRESUPUESTO !

UNHA SENTENCIA DO CONSTITUCIONAL ALEMÁN AFIRMA QUE A CAZA TEN UNHA IMPORTANTE FUNCIÓN NA CONSERVACIÓN

Caza e conservación

O Tribunal Constitucional Alemán, declarou que o derecho da caza ten unha importante función social, reafirmando ademáis a sua dobre vertente derecho-obrigación. O tema é que para a Lei Federal de Caza Alemana, aqueles terreos cunha superficie inferior a setenta e cinco hectáreas deben integrarse no que se chama unha cooperativa de caza (hunting cooperative). En realidade é unha xunta de propietarios que, como en moitos términos municipais de España, únense para formar cotos, sendo o aspecto importante que para a Lei de Caza Alemana, cazar está unido á obrigación legal de xestionar as especies salvaxes neses terreos.

A cuestión é que un dos propietarios obligados a formar parte das cooperativas de caza según a normativa alemana, considerou que esta obligación podía vulnerar os dereitos constitucionais, derecho a non cazar. Sendo evidente polo tanto a súa postura contraria á caza.

Despois de varios anos de tramitación do recurso, o Constitucional alemán pronunciouse recentemente, ratificando a constitucionalidade da súa lei de caza.

Entende que a caza unida o derecho de propiedade e moi máis que unha actividade recreativa, outorgándoselle o rango de derecho-obrigación. A sentencia supón un recoñecemento da función social da caza responsable como ferramenta de xestión das especies salvaxes e dos danos que a falla do seu control xeneraría á vexetación, o solo, os cultivos, a saúde das propias especies salvaxes e incluso os seres humáns. Lembremos que so en España os accidentes en estrada nos que interveñen especies de caza superan os 5 mil, con un cada vez maior número de feridos e falecidos. Ademáis dos altos costes económicos que supón tanto os sinistros, como as inversións en infraestructuras que tratan de palialos.

Entende que a caza unida o derecho de propiedade e moi máis que unha actividade recreativa, outorgándoselle o rango de derecho-obrigación. A sentencia supón un recoñecemento da función social da caza responsable como ferramenta de xestión das especies salvaxes e dos danos que a falla do seu control xeneraría á vexetación, o solo, os cultivos, a saúde das propias especies salvaxes e incluso os seres humáns. Lembremos que so en España os accidentes en estrada nos que interveñen especies de caza superan os 5 mil, con un cada vez maior número de feridos e falecidos. Ademáis dos altos costes económicos que supón tanto os sinistros, como as inversións en infraestructuras que tratan de palialos.

Polo tanto o Tribunal Constitucional Alemán obriga o propietario recurrente a permanecer na cooperativa de caza, sen que considere que vulnerou ningun dos seus dereitos constitucionais.

A conclusión supón un importante recoñecemento os cazadores e a sua función de conservación e regulación do medio, ó servizo do interés xeneral.

O Tribunal entende que a caza rinde un importante servizo a sociedade que trascende do meramente deportivo e recreativo, para convertirse nunha ferramenta de xestión das poboacións de especies salvaxes. Este feito, deberá ter transcendencia tanto o Parlamento ou a Comisións europeas modifiquen ou emitan calquer norma de rango comunitario que teña repercusión na materia cinexética.

6 O 8 DE MARZO EN MADRID TERÁ LUGAR A VENATORIA – SUBARU & FITAC E FICAAR 2009

As feiras da caza

Coincidindo no mesmo fin de semán, os cazadores en xeral poderán disfrutar das duas feiras más importantes do sector, con importantes novedades relacionadas con este.

No Recinto Feiral Juan Carlos I estará ubicado unha nova edición de Venatoria & Subaru-FITAC. Nesta XIV edición a organización vai homenaxear os cazadores que, co asua presencia, fixeron posible que o éxito da manifestación "Polo campo, a caza e a conservación" do 1 de marzo.

Este ano os aficionados a caza poderán disfrutar, nas instalacións do pavillón 8 de Ifema, sede da feira, dunha gran exposición coas distintas especies de cérvidos que hay no mundo. Do mesmo xeito que en anos anteriores, mostraránse os trofeos premiados pola Xunta Nacional de Homologación

do ano 2008, así como os trofeos extranjeiros distinguidos cos Premios Venatoria 2009.

E no memos fin de semán e sen movernos da cidade madrileña, tamén teremos a posibilidade de acercarnos ó Pavillón de Cristal da Casa de Campo a ver a XI edición de FICAAR, un punto de encontro para os amantes da caza, das armas e da naturaza.

Dende a organización de FICAAR, que este ano recae en Rodolfo González Villarroel, tentarase superar os números da edición anterior na que se alcanzaron os 37.600 visitantes e os 275 expositores procedentes de trinta países diferentes dos cinco continentes.

O visitante poderá coñecer as novedades en armas, óptica, complementos, moda e incluso reservar cacerías en calquer parte do mundo, sen olvidar os concursos e actividades nas que se poderá participar.

TIVO LUGAR A PRIMEIRA REUNIÓN DA XUNTA DIRECTIVA DA FGC DO ANO 2009

Comenza a actividade

Trala obrigada lectura e aprobación da acta anterior deuse paso o avance do informe económico do ano 2008, co que se puxo de manifesto a boa saúde económica da que goza a FGC. Tamén se presentou o proxecto de orzamentos do ano 2009. Estudiáronse os posibles prezos dos seguros federativos, así mesmo debullouse polo miúdo o calendario de competicións para o ano 2009, así como os posibles cambios nas suas normativas, se fose menester.

A continuación deuse paso a un amplio estudio das propostas das diferentes actividades a realizar durante o presente ano, así como a valorar as realizadas ata de agora.

Xa para rematar e tralos informes sobre as actuacións levadas a cabo, cerrouse a sesión cun interesante debate no apartado de rogos e preguntas no que o argumento fundamental foron os aspectos básicos sobre o presente e futuro da caza en Galicia.

A VENATORIA DE BERGANTIÑOS XA SOLICITOU PERMISO PARA UNHA BATIDA

Danos nos cultivos de Ponteceso

A pesares de que a tempada de caza de xabarín xa tocou o seu fin na comarca galega, estes animais salvaxes seguen a provocar cuantiosos danos nos cultivos e fincas. Un exemplo disto é o que esta a ocorrer nas últimas semanas no concello de Ponteceso onde un grupo de xabaríns está a destrozar boa parte dos cultivos e fincas dos veciños desta vila.

Xa se están a poñer os medios existentes para intentar solucionar ou mitigar o problema, para elo a Consellería de Medio Ambiente xa se personificou no lugar dos feitos para ver de primeira man os estragos que

estes animais salvaxes están a facer nos cultivos e terreos dos veciños da zona, pormenor dunha reclamación que lle remitiron os veciños afectados.

Por outra banda, a Sociedade de Cazadores de Bergantiños solicitou ante dita Consellería a posibilidade de levar a cabo unha batida extraordinaria por danos, para darlle solución a este problema, estando a esperar de que dita entidade se pronuncie o respeto.

Dende Medio Ambiente tamen se está barallando a posibilidade de poner barreiras de olor nas fincas de Corme, para evitar que estes animais entren nelas e seguen facendo dano nas colleitas.

RECOÑECIMENTO EUROPEO QUE TERMINA A GARANTÍA XENÉTICA

Perdices con patente

O Laboratorio de Citoxenética e Xenética Molecular da Facultade de Veterinaria da Universidade de Zaragoza converteuse no centro mundial de referencia para certificar a autenticidade xenética e sanitaria da nosa perdiz roxa.

Tiveron que pasar duas décadas de traballo pero o grupo de investigación que coordina María Victoria Arruga obtivo a patente europea para un método de certificación mediante marcadores xenéticos, capaces de detectar si as perdices roxas son auténticas ou presentan hibridacións.

Esto é un paso máis no camiño a percorrer en busca da pureza da perdiz roxa.

IMPARTIRASE DO 12 O 15 DE MARZO, EN LEÓN

Curso nacional de guías de asexo de corzo

Na Facultade de Ciencias Biolóxicas e Ambientais de León vaise a celebrar o XV Curso Nacional para a Formación de Guías de Asexo de Corzo. Organizado pola Asociación de Cotos de Álava (A.C.C.A.), a Universidade de León e a Asociación do Corzo Español (A.C.E).

Este curso pretende entre, outras cousas, facer ver os asistentes a importancia do aproveitamento cinegético da caza do corzo.

Para mais información visitar a páxina web <http://www.acca-zalava.es/>

Ríos e Montes

Os sábados ás 7 da mañá

O mundo da caza e da pesca na Galega

*Dirixe e Presenta
MIGUEL PIÑEIRO*

RADIO GALEGA

A CUADRILLA "SAN SALVADOR DE ECUADRO" GAÑA A VI COPA DE ESPAÑA DE CAZA DE RAPOSO

FESTA E CAZA EN RODEIRO

O pasado 24 de xaneiro, coincidindo coa V Festa da Caza de Rodeiro, disputábase a VI edición da Copa de España de Caza de Raposo organizada pola Real Federación Española de Caza e a Federación Galega de Caza en colaboración coas Sociedades de Cazadores dos respectivos Tecores participantes.

Despois dunha noite de tempestade, os 870 cazadores participantes na VI Copa de España de Caza de Raposo semellaron ser inmunes as

adversidades climáticas e á hora prevista concentráronse en Rodeiro para tomar a saída nesta xornada de caza de raposo.

Os 87 equipos espalláronse, nas súas manchas asignadas por sorteo, nos Tecores das Sociedades de

60.000 hectáreas a bater por cazadores e cans.

A maña comezaba gris e chuviosa, que precedida dunha noite de intensa tormenta e vento, motivo este que complicou moito a tarefa dos cans xa que non eran capaces de atopar e desenvolver

NESTA EDICIÓN PARTICIPARON UN TOTAL DE 87 EQUIPOS

Cazadores de Farelo, Bertaña, Pena Cuntín, Dozón, Rodeiro, Lalín, Vila de Cruces e Silleda, un total de

claros no ceo aumentaba o número de latexos e persecucións dos cans tralos raposos.

Un ano máis, e xa van tres, os participantes volvérónse a ver acompañados por grupos ecoloxistas que intentaron impedir, por tódolos medios, que os cazadores desenvolveran con normalidade a súa actividade. Pero un ano mais, e tamén van tres, os cazadores mantiveron a compostura e ofreceron a tolerancia que non recibiron por parte dos grupos ecoloxistas.

Vista xeneral do pavillón de Rodeiro onde tivo lugar a comida.

San Cristóbal de Lema foi o equipo subcampión.

A cuadrilla A Raposa de Lañas foi a terceira clasificada.

Os ecoloxistas tamén estiveron presentes nesta VI edición.

O mesmo tempo, no centro de Rodeiro tiña lugar a V Festa da Caza, na que estaban previstos diferentes actos e que por mor do tempo algúns deles tiveron que ser suspendidos.

Apesar de todo isto, os que ata Rodeiro se achegaron puideron disfrutar de música, diversas exposiciones e unha degustación de carne de caza.

A partires das 13.30 horas, empezaron a chegar ó control os distintos equipos par-

ticipantes coas capturas, xa que no caso de portaren, estas foran analizadas polo equipo veterinario alí presente.

A Raposa de Lañas foi o equipo que fixo a primeira entrada portando nada menos que tres raposos. O resto

equipo San Cristobal de Lema e San Salvador de Escuadro tamén fixeron a entrada con 3 raposos, o que fixo preciso realizar un sorteo para coñecer o campión e o resto da clasificación desta VI edición da Copa de España de Raposo. É importante sinalar que entre os 87 equi-

mostra a boa saúde da que presume dita especie no monte galego.

Unha vez regresado do monte tanto a participantes, como xuíces, guías, titulares dos Tecores, organización, federativos e autoridades agardáballes no pavillón de deportes de Rodeiro un xantar que poñería o punto e final desta copa e festa de caza de raposo, facendo a entrega de premios os gañadores e cerrando o acto Manuel Norberto Salgado, alcalde de Rodeiro.

ENTRE TÓDOLOS EQUIPOS AVISTARONSE 180 RAPOSOS

de equipos foron chegando, un total de 20 cuadrillas portaron un raposo e 6 equipos conseguiron dous cada un. O

pos participantes conseguíronse abater 43 raposo e avistar un total de 180, un dato máis a engadir, que de-

‘He salido a cazar con sólo dos cartuchos porque no había dinero para más’

ISMAEL TRAGACETE, CAZADOR Y SEIS VECES CAMPEÓN DE ESPAÑA DE CAZA MENOR CON PERRO

En sus ojos se pueden apreciar las miles de jornadas y vivencias de caza que pasaron por su cabeza y sus piernas. Con humildad va desmenuzando poco a poco su periplo por el mundo cinegético, desde la pobreza y la caza para subsistir hasta el éxito cosechado en sus seis títulos nacionales en los campeonatos de España de caza menor.

Redacción. Fotos: Marcelo Verdeja

Los años lo llenaron de experiencia, pero no le consiguen arrebatar su afición por el campo y la caza. Así es la vida de Ismael Tragacete, un cazador que marca el pasado, el presente y el futuro de la caza en España.

—¿Cómo empieza su afición por la caza?

—Pues mi afición casi me llega por obligación, éramos once hermanos y la caza nos sacó adelante: cazábamos los once y mi padre. Yo con siete años ya le acompañaba al campo a cazar torcaces, perdices, liebres y conejos; yo no fui al colegio, mi colegio fue el campo y la caza. Le ayudaba mucho porque él era manco y no estaba al cien por cien útil, y tuve que hacer durante muchos años de perro para que él consiguiera abatir la caza para venderla y conseguir unos dineros para poder sacar la familia adelante,

Sus más de seis décadas de edad hacen mella en su rostro, pero no en sus piernas que no flaquean detrás de las patrillas.

aparte de que la carne de caza era uno de nuestros principales alimentos. Como es lógico, me fui aficionando cada vez más a la caza y pronto tuve mi primera escopeta, aunque antes de tenerla se la cogía a mi padre. Como anécdota me acuerdo que yo siempre salía al campo con cuatro, cinco o seis cartuchos e incluso algún día con dos, porque no había dinero para más; pero en una ocasión un guarda me dejó su escopeta y una canana llena de cartuchos... Ese día me sentí el superman de la caza.

—¿Cuál fue el lance o la anécdota más destacada en todos estos años que lleva practicando la caza?

—Como se podrán imaginar, tengo cientos y cientos de anécdotas cinegéticas que me ocurrieron en todos estos años. Pero, quizás, una de las que más recuerdo es una vez que estaba delante de casa y vi un señor a preguntarme dónde había conejos, porque él sabía que yo estaba todos

Aunque Tragacete cazó muchas jornadas sin perros, haciendo él de morralero, hoy en día no se imagina ir al campo sin la compañía de sus canes.

los días en el campo y conocía a la perfección dónde estaba la caza. Él me sugirió que si le decía dónde había muchos podría ir con él a cazarlos. A mí, con catorce años, me llenó de ilusión, así que estuve esperándole delante de casa toda la mañana y parte de la tarde, hasta que a las cinco de la tarde llegó y pasó delante de mí montado en un burro –que en aquella época era como ahora tener el mejor todoterreno–, pero no se pa-

ró, no quiso llevarme al monte. Como yo ya le había dicho dónde había conejos, supe ciertamente que iba a por ellos, así que yo, lleno de rabia, decidí hacerle una trastada y cogí la bicicleta y la escopeta de mi padre y me fui al cazadero. Al llegar allí escondí la bicicleta y me subí a una encina. Ya empezaba a ser de noche y el pronto llegó. Él tiraba muy mal y estaba intentando que se juntaran los conejos para poder abatir el ma-

yor número de ellos de un solo disparo. Entonces, yo disparé a un conejo al que él estaba apuntando, y del susto que se llevó se cayó hacia atrás pensando que le había disparado a él. Cuando se levantó yo ya me había bajado de la encina y me dirigía a toda prisa para casa con el conejo debajo del brazo. Él no consiguió cazar ninguno, y a los dos o tres años de que pasara esto, le dije que fui yo el del disparo.

–Usted ya ha cazado en Galicia, y en muchos rincones de España, ¿qué es lo que destacaría de nuestra tierra por encima del resto?

–Yo aquí, en Galicia, he cazado poco, pero lo que más admiro es lo sufrida que es aquí la caza: el terreno es muy difícil de andar, y si a eso le añadimos la climatología, pues ya me contarán... Quizás yo ahora note más el frío, porque he pasado mucho cuando de pequeño esperaba las palomas torcaces en los puestos con mi padre.

–¿A qué crees que se debe su buen hacer en la caza?

–Aparte de los muchos años que pasé en el campo, soy una persona que me fijo mucho y aprendí mil trucos para poder cazar las torcaces y, sobre todo, las perdices. La famosa técnica del caracol y otras muchas tácticas me sirvieron para llegar con los zurrones llenos a casa. Aunque he de reconocer que trabajo mucho la caza y me sale de la espal-

De Galicia
admiro lo sufrida
que es aquí la
caza, el terreno y
la climatología
son muy duros

da. Es cierto que yo aprendí a cazar cuando perdices, conejos y sobre todo las torcaces eran una plaga en mi tierra. Tenía que ir a los campos de cultivo a abuyentar las torcaces, porque

de lo contrario los agricultores no recogían nada. Me acuerdo que cuando las torcaces se levantaban de los campos, yo me tenía que esconder debajo de las encinas o de los arbustos para que no me cubrieran de excrementos, y al pasar por encima de mí parecía que había un eclipse. Era normal abatir 6, 7, 8 o 9 torcaces de un disparo, y en una ocasión de un

Lo mejor de la caza hoy es que los cazadores trabajan para tener caza en sus cotos

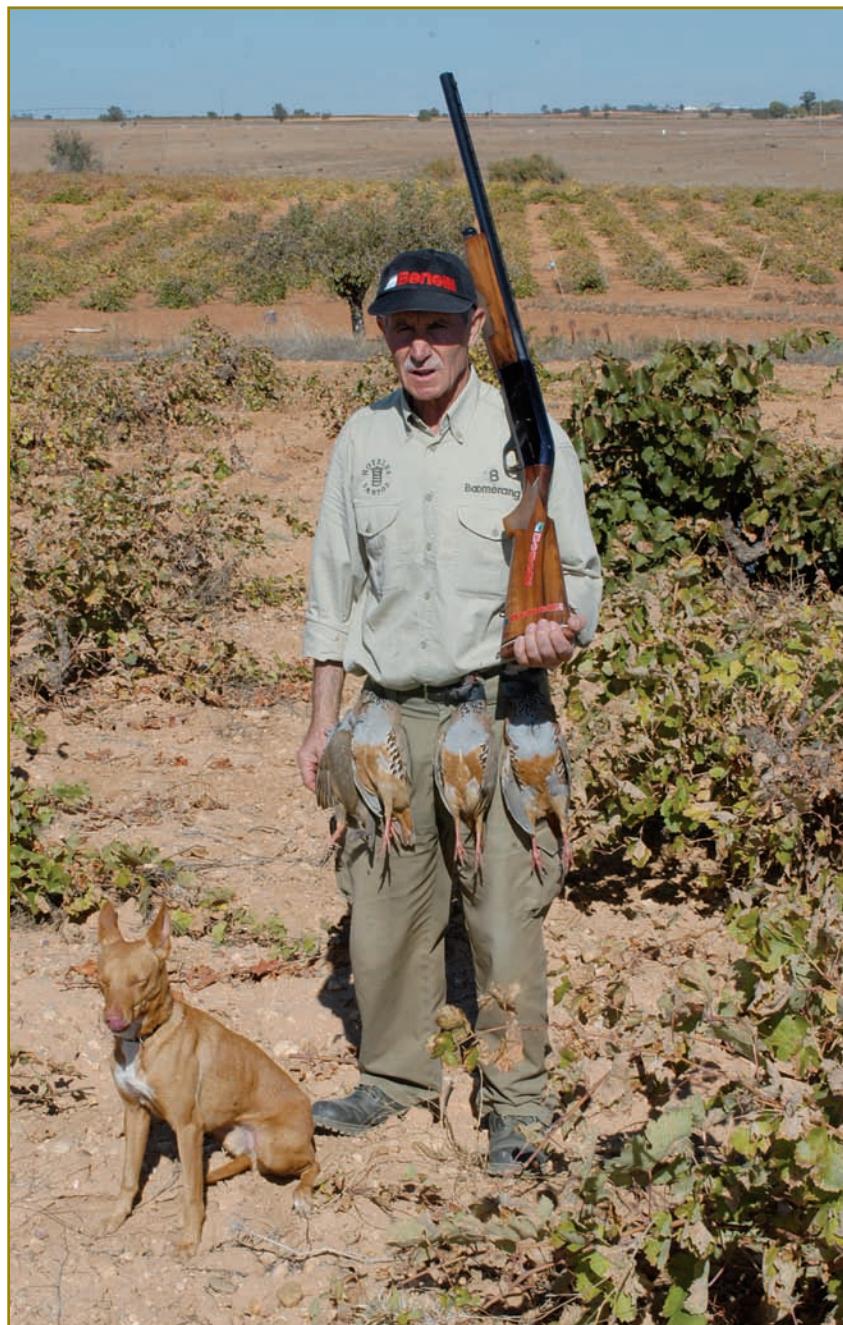
solo tiro abatí 19, así que, jímaginen la cantidad de ellas que habría!

-¿Qué diferencias positivas y negativas ve en la práctica cinegética de sus inicios con respecto a la de hoy?

-Las positivas es que los cazadores, hoy en día, muchos de ellos, trabajan para que sus cotos tengan caza, y no les importa cerrar la temporada antes de tiempo para que queden animales para criar. Lo peor es que aún hay gente que sale al campo con la intención de llenar los congeladores que tienen en casa, cuando a día de hoy no les hace falta cazar para vivir.

-¿Qué fue lo que le impulsó a entrar en el mundo de la competición?

-El primer año que se acotó el terreno en donde yo cazaba, porque antes era todo libre, el primer día de caza los treinta cazadores del pueblo salimos al monte y al regresar yo llevaba más piezas que todos ellos juntos. Entonces, el presidente del coto me dijo que tenía que participar en los campeonatos, yo le contesté rotundamente que no, pero él ya me había apuntado. Fui a ese campeonato provincial, lo gané y a partir de ahí empezó todo.

A pesar de que los años van pasando por él, Ismael aún posee la destreza necesaria para conseguir una percha de patirrojas como la que nos muestra en la imagen.

-¿Qué gratos recuerdos le quedan de su paso por la competición?

-Pues, sin lugar a dudas, la cantidad de amigos que hice. También aprendí a valorar mucho más lo que cuesta abatir un perdiz, en el campo no te das cuenta lo que valen, pero en los campeonatos sí. En el año 85, cuando conseguí mi segundo campeonato nacional, en la final abatió veinticuatro perdices, pero me calcularon que recorrió más de cincuenta

kilómetros en las siete horas que duró la competición.

-De todos los títulos que usted ha cosechado, ¿quién fue la persona que se llevó el mayor número de dedicatorias?

-A mis padres les dedique todos mis títulos, pero también a los medios de comunicación, porque gracias a ellos se llevó el nombre de Tragacete por toda España. Y, cómo no, a las casas comerciales que me patrocinan. ▶

PATOLOGÍAS PARASITARIAS DEL CORZO

NUEVAS APORTACIONES SOBRE LAS INFECCIONES
PARASITARIAS QUE AFECTAN A LOS CORZOS EN GALICIA

La conservación y gestión de las poblaciones de corzo, al igual que la del resto de especies silvestres, se centra cada día más en conocer las principales enfermedades que afectan a estos apreciados animales.

Luis Vázquez, Javier Pato, Vicente Dacal, Alejandra Panceira, Sara Cienfuegos, María Sol Arias, Pablo Díaz, Iván Francisco, Javier Cortiñas, Estefanía Mochales, Patrocinio Morrondo (Cátedra de Parasitología y Enfermedades Parasitarias. Dpto. Patología Animal. Facultad de Veterinaria. Univ. de Santiago de Compostela)

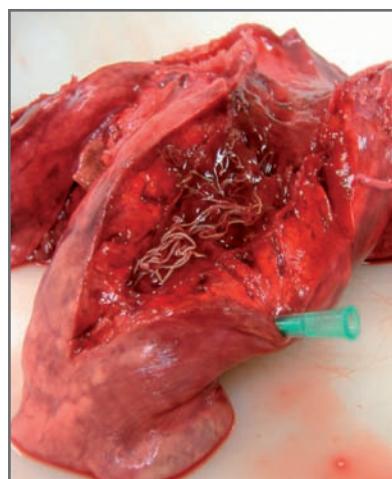
Diferentes autores han señalado que una de las principales causas de enfermedad en los cérvidos europeos son las infecciones de etiología parasitaria y que estas tienen importantes repercusiones negativas sobre la supervivencia de estos animales en el medio (predación, sensibilidad a enfermedades, adaptación a condiciones adversas...). En este sentido, en estudios

Se han recogido un total de 367 muestras de corzos

previos realizados por nuestro grupo de investigación hemos comprobado que, en la provincia de Lugo, la mayoría de los corzos están infectados por diferentes parásitos, pero con una intensidad de infección moderada, por lo que estas enfermedades parasitarias cursan de manera subclínica o asintomática.

Mapa en el que se indica el número de muestras que se recogieron en cada una de las zonas.

Dyctiocaulus noerner presentes en los bronquios principales de un pulmón de corzo.

Características climáticas y orográficas de las distintas zonas climáticas

PARÁMETROS	COSTA	CENTRO	MONTAÑA
Temperatura media anual (°C)	14	12	10
Media de las temperaturas máximas (°C)	17	16	14
Media de las temperaturas mínimas (°C)	10	7	5
Precipitación total anual (mm)	1300-1500	<1300	>1500
Altitud media (m)	0-200	200-650	650-1500
Pendiente media (%)	13-25	<13	>25

Tabla 1.- Características climáticas y orográficas de las distintas zonas climáticas.

PARÁMETROS	COSTA	CENTRO	MONTAÑA
Temperatura media anual (°C)	14	12	10
Media de las temperaturas máximas (°C)	17	16	14
Media de las temperaturas mínimas (°C)	10	7	5
Precipitación total anual (mm)	1300-1500	<1300	>1500
Altitud media (m)	0-200	200-650	650-1500
Pendiente media (%)	13-25	<13	>25

ZONAS DE MUESTREO

Se han recogido un total de 367 muestras de corzos (Fig. 1.) abatidos durante las temporadas de caza 2007/2008 (193 animales) y 2008/2009 (174 corzos), en las tres provincias gallegas en las que se permite la captura de este cérvido (311 en Lugo, 52 en La Coruña y 4 en Orense).

Teniendo en cuenta diferentes parámetros meteorológicos y orográficos, las provincias gallegas se dividieron en tres zonas climáticas: costa (clima marítimo, 85 muestras), centro (clima templado cálido, 171 muestras) y montaña (clima pirenaico, 111 muestras).

PROCESADO DE LAS MUESTRAS

Después de la captura de los animales, los cazadores recogieron la totalidad del paquete intestinal que se identificó individualmente.

Con las heces de los corzos se realizaron técnicas coprológicas

De cada uno de los corzos, se extrajeron heces del último tramo del tracto intestinal y se realizaron las técnicas coprológicas para detectar las posibles infecciones parasitarias: flotación (coccidios, cestodos y nematodos gastrointestinales), sedimentación (trematodos) y migración

Fig. 2.- Prevalencia de las distintas infecciones parasitarias en las dos temporadas de caza.

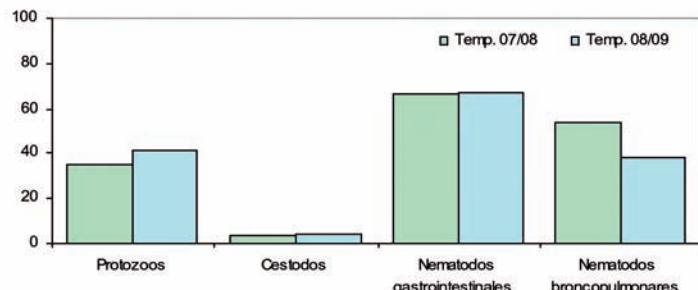
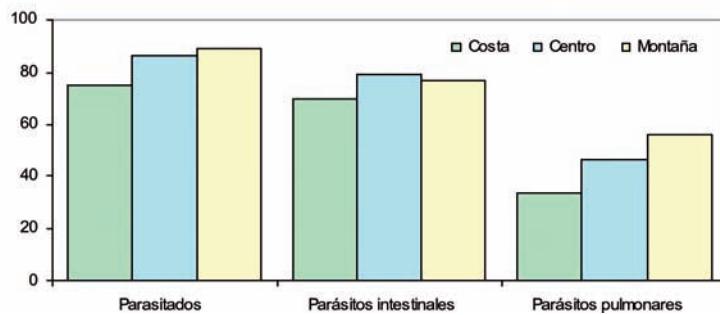

Fig. 3.- Porcentaje de corzos infectados al tener en cuenta la zona de procedencia.

larvaria (nematodos pulmonares). Además se calculó el número de oocistos (opg), huevos (hpg) y larvas por gramo de heces (lpg).

PREVALENCIA DE INFECCIÓN

Después de realizar los correspondientes análisis, se comprobó que la mayoría de los corzos estudiados (87%) estaban infectados. Se comprobó que el 76% eliminaban parásitos gastrointestinales, mientras que solo el 46% estaban infectados por nematodos broncopulmonares.

Como se observa en la Figura 2, la prevalencia de infección por protozoos (coccidios), huevos de cestodos (Moniezia) y nematodos gastrointestinales fue similar en las dos temporadas de caza, mientras que el porcentaje de animales infectados por nematodos broncopulmonares fue superior en la temporada 2007/2008.

INFECTADOS SEGÚN PROCEDENCIA

Al relacionar la prevalencia de infección y las condiciones climáticas que había en la zona en la que vivían los corzos (Fig. 3) comprobamos que,

en general, los que procedían de la Montaña estaban más parasitados (89%) que los de la zona Centro (86%) y los de la Costa (75%).

Respecto al porcentaje de corzos infectados por los distintos parásitos

Las condiciones climáticas y edáficas de Galicia favorecen el desarrollo de diversos parásitos en los corzos.

intestinales (protozoos, cestodos y nematodos gastrointestinales), se observó que éste fue superior en el Centro y la Montaña (79% y 77%, respectivamente) e inferior en la Costa (70%). Este hecho se puede deber a que en la costa se registran las temperaturas medias más elevadas que condicionan el desarrollo de las fases de vida libre de estos parásitos. Asimismo, el porcentaje de corzos infectados por nematodos broncopulmonares fue menor en la costa (34%) que en el centro (47%) y montaña (56%), lo que se debe a que en el ciclo de estos parásitos interviene moluscos terrestres que actúan como hospedadores intermedios y estos son poco abundantes en las zonas de costa.

CONCLUSIONES

La elevada prevalencia de infecciones parasitarias detectada en los corzos de las tres provincias gallegas se debe a que en esta comunidad se dan las condiciones climáticas y edáficas favorables para el desarrollo de las fases externas de diversos parásitos de importancia veterinaria.

Debido a las repercusiones negativas que las enfermedades parasitarias tienen sobre la supervivencia de los corzos en el medio, ya que aunque no es frecuente su muerte si se observa un debilitamiento progresivo de los animales, sería recomendable desarrollar medidas encaminadas a reducir su prevalencia.

AGRADECIMIENTOS

Queremos dejar patente y manifestar nuestro agradecimiento a la Federación Gallega de Caza, a la Asociación del Corzo Español y muy especialmente a los presidentes, guías de rececho y, en general, a todos los cazadores que nos han facilitado la recogida de muestras para este estudio. Asimismo, agradecemos al Instituto Nacional de Investigación y Tecnología Agraria y Alimentaria (MEC) y a la Xunta de Galicia la concesión de los Proyectos de Investigación FAU2006-00006-00-00 y 07MRU034261PR, respectivamente.

Recordamos a todos nuestros lectores que, por motivos legales, en esta revista no publicaremos fotografías en las que los niños menores de 14 años aparezcan portando armas. Esto no afecta a imágenes en las que los menores estén ayudando en la práctica cinegética o mostrando piezas abatidas por sus mayores.

Si quiere publicar sus mejores fotos en esta sección, envíenlas a:
info@galiciacinemexetica.com

Xabarín de 140 kg abatido polos cazadores da Sociedade Refuxio Conla do concello de Campo Lameiro.

Trofeo de xabarín conseguido por José Manuel Vidal homologado con medalla de ouro.

Unha extraordinaria xornada de caza de coellos gracias o bon facer dos cans.

Xosé Raposo cun bo macareno abatido en decembro en Arroxou, un medalla de ouro si fose homologado.

A boa saúde da que goza o xabarín fan posible xornadas como esta.

Corzo abatido pola cuadrilla "O Enxame" no Tecor Ribeira de Piquín (Lugo).

FALTARON as arceas...

XORNADA DE CAZA DE ARCEAS NO TECOR DA SOCIEDADE DE CAZA BARBEITOS – CHAIRA DE VILALBA

Baixo un día invernal *made in Galicia* e na compañía de Miguel Losada e César Veiga comezaba un día de caza de arceas en Vilalba. Dous cazadores moi curtidos na caza desta migratoria, tres cans moi acostumados a cazar esta especie e un terreo de xogo do máis axeitado para esta ave..., pero este día non quixeron aparecer as arceas.

Redacción

Un céntrico bar de Vilalba foi o punto de encontro desta xornada de caza, a vez que nos servía para tomar o café de ri-

gor e ir saíndo do letargo da noite. Este momento foi aproveitado para comentar o que foi esta tempada de caza no que á arceas se refire e non cabe dúbida de que os nosos dous protagonistas estaban máis que satisfeitos, “levamos dous anos moi

bos de arceas, esperemos que sigamos así moitos anos porque agora xa temos a boca endulzada” apuntaba César Veiga. Para César, esta campaña tamén tivo un motivo máis de ledicia, xa que acadou o terceiro posto no Campionato de

CÉSAR VEIGA

Terceiro clasificado
no Campionato de España
de Caza de Becadas

—¿Que nos podes decir da tú participación no campionato nacional?

—Estou moi contento por como transcurriu todo, recibín moitas felicitacións de amigos que agradecín máis que calquer trofeo. Eu presenteíme en Cantabria ca idea de pasar un día máis de caza e ter unha experiencia máis, pero a xornada foi saíndo ben e puiden conseguir facer o cupo de tres arceas con 6 disparos que me serviron para quedar de terceiro.

—¿Como era o terreo onde se dispoutou a proba?

—Era un terreo moi difícil con unhas pendentes moi fortes e moi resbaradizas. A paisaxe era preciosa, e a densidade de arceas para miñ foi boa, xa que apesares das 3 arceas que abatín puiden levantar outra que ferín pero que non recuperei.

—¿E que nos podes decir dos outros dous compañeiros que te acompañaron o día da proba? Como e lóxico refírome o xuíz e a tú cadela Chula.

—Tiven moita sorte porque me tocara por sorteo este xuíz de Logroño. Durante a mañán estívome animando e fixome cazar moi tranquilo, compartimos a comida e a bebida, e axudámonos o un o outro, un dez para él. Da cadela Chula non teño moiñ que dicir, fixo o que me esperaba de ela, púxome as arceas á perfección, cazou moi ben e todo o triunfo e para ela, pena que xa teña nove anos e cada vez me quede menos tempo para disfrutar de xornadas de caza con ela.

No monte estivemos acompañados por tres setters que mostraron a súa valía.

España de Arceas celebrado na Reserva de Saja, en Cantabria.

Unha vez decidido o cazadeiro montamos no todoterro e dirixímos ata o monte de San Cibrao preto do núcleo urban de Vilalba. Unha vez que nos plastificamos, con botas de goma, perneiras de plástico e chuviasqueiros para facer fronte a choiva, adenstrámonos no monte acompañados de tres excelentes setters, que mostraron a súa valía apesares de non atopar o que tanto eles como nas buscábamos... as arceas.

Os cans demostraron estar moi cazados nesta

ave, desprazándose perfectamente polo más intrincado do monte na procura do cheiro da arcea. A pesar diso quedaron moitas das cualidades que atesouran estes cans sen demostrar, xa que so puideron facer mostras fráxiles de cheiros fríos posiblemente debido o deambular nocturno desta ave na procura de alimento.

Tanto Miguel como César non baxaron a garda, e hora tras hora non deixaron de desprazarse entre ramaileiras, bidueirais e veigas en busca da

Scolopax rusticola. “Neste monte houbo moitas arceas este ano porque e moi bo para elas, e mellor áinda cando hai xeadas xa que aquí hai moiña humidade e elas poden buscar comida, o que pasa é que xa estamos a finais da tempada e moitos efectivos causaron baixa” Apuntábanos Miguel, moi coñecedor do terreo.

Durante o transcurso da mañá atopamos máis “compañeiros de profesión”, áinda que con resultados parecidos xa que a diferencia nosa, eles conseguiran avistar algunha arcea áinda que sen posibilidade de abatela.

CONTÁBAMOS COA AXUDA DE JUÁN MONTENEGRO ESPINA, PRESIDENTE DO TECOR

A media mañá decidimos cambiar de monte na procura de máis sorte, momento que aproveitamos para tomar un bocado e recuperar forzas.

Neste segundo monte contábamos coa axuda de Juán Montenegro Espina presidente do Tecor, que intentou axudar na búsqueda de arceas xa que él era moi coñecedor do terreo. Mais tarde demostrouse que non era o noso día xa que non conseguimos avisar arceas, e ás 13.00 horas decidimos dar a xornada por concluída.

Infortunio RAPOSEIRO

XORNADA DE CAZA DE RAPOSO NO TECOR DO CORGO COA CUADRILLA “NON TE MANQUES”

O día 1 de febreiro e coincidindo co campionato de caza do raposo celebrado nos Tecores de O Corgo e Lamagrande, *Galicia Cinexética* estivo presente nunha xornada de caza de raposo coa cuadrilla “Non te Manques”. Un equipo onde a xuventude e a amizade dos seus compoñentes son a pincelada que dan un toque de humor á actividade cinexética.

Redacción

Oser un equipo cunha media de idade que non chega os 30 anos, ser o campión da edición anterior ou coñecer parte da mancha asignada

no sorteo, son algunas das condicións que fan presaxiar que a xornada de caza vai ser en maior ou menor medida fructífera. Pero unha vez máis, a caza demostrou que os plans ou as prediccións non gardan regra nesta actividad e nunca se deben fazer ou

pensar. Realizado o sorteo das manchas e xuíces, desprazámonos o caza-deiro gracias á axuda do guía, moi coñecedor da zona a cazar, os dez cazadores seguiron as súas indicacións a pesares de que tódolos compoñentes son habitantes do termínio municipal

de O Corgo. De seguido nos atavia mos ca roupa precisa para afrontar a mañá e os membros do equipo divídense para coller os postos dun monte que pronto comezará a bater García coa axuda dos seus cans.

Pedro, Forneas, Adrián, Víctor... son algúns dos membros que xa están situados nos seus postos agardando a que os cans fagan o seu traballo. Pero este non se produce, xa que os cans non logran cortar ningún rastro de raposo, a pesar de que os indicios da súa presencia son evidentes. Cand do se está a piques de levantar os postos, parece que uns latexos poñen en alerta ó equipo, áinda que despois duns intres esfumase a idea de que os cans persigan un raposo e a idea de que se trate dun visón cobra máis forza ata que se confirma por ser avistado por un cazador do equipo.

Polo tanto entre todos, e aconsellados polo guía e o xuíz, a cuadrilla “Non te Manques” decide cambiar de monte e probar máis sorte, non sen antes cargar as pilas tomando boa conta de empanada, chourizos, pan e viño.

Un monte de piñeiros con toxeiras e xestas foi o segundo monte a bater, a priori moi axeitado para que alí estivera o raposo, e a verdade é que pronto se confirma os presaxios. De súpito, e o pouco de entrar no monte comeza un festín de latexos e carreiras que fan que un raposo visite 3 postos nos que

A pesar de que os cans o intentaron desde primeira hora, non foi ata ven entrada a mañá cando conseguieron cortar os primeiros rastros do raposo.

foi recibido cunha serie de detonacións que non conseguén acadar o obxectivo, pero si fixeron facer soltar as bromas aos autores de ditos disparos, “os raposos saben ben por onde teñen que saír” apunta entre risas algún

PRESUMINDO DO SEU NOME, O RAPOSO CONSEGUE BURLAR OS POSTOS SEN SER AVISTADO

membro da cuadrilla que desta volta librouse dun posible erro. No máis álxido da persecución os latexos detéñense e pronto o monteiro avisa de que o raposo meteu nunha cova, co cal dilúense as posibilidades de abatelo.

Parte dos cans non cesan no seu afán de dar caza o raposo e seguen durante un tempo latindo o pe da cova, outros cans sen embargo dan ese raposo por perdido e empezan a escudriñar de novo as toxeiras en busca de outro vulpes.

Dende o noso posto, pronto intuímos que polos ladros dos cans están a piques de levantar outro raposo, e uns berros do monteiro confirma o dito e empréndense de novo as carreiras. Os cazadores atópanse perfectamente situados e cos sentidos moi agudizados, xa que o sixilo e astucia dos raposos fan que sexa preciso ter tódolos sentidos en garda.

Presumindo do seu nome, o raposo consegue burlar os postos e fuxe por unha zona onde os cazadores máis próximos non foron quen de avistalo.

Preto das 13.30 horas recóllese os postos e dáse por concluída a cacería, quedando por facer un dos traballos más duros que é a recollida dos cans extraviados antes de ir xantar. Nesta caso non foi posible e foi necesario voltar pola tarde para recuperalos.

Un xantar a base de sopa e cocido puxo o punto e final a unha excelente xornada de caza, porque como ven din os membros desta cuadrilla “o importante e non mancarse”. ▶

A boa organización a hora de poñer os postos durante a batida é unha tarefa moi importante para intentar darlle caza ó astuto raposo.

Parque Natural Baixa Limia – Serra do Xurés

O Parque Natural da Baixa Limia – Serra do Xurés sitúase no Suroeste da provincia de Ourense, estendéndose polo sector extremo da subcomarca de A Baixa Limia. Acolle unha superficie de 20.920 has. das zonas más elevadas dos concellos de Entrrimo, Lobios e Muiños, limítrofes co Parque Nacional de Peneda-Geres situado en Portugal.

Redacción

Diversidade Ó CARÓN DO LIMIA

Foi o 11 de febreiro de 1993 a data na que se fixo pública a declaración deste Parque Natural a través do Decreto 29/1993. Un parque no que a diversidade paisaxística é a súa característica máis sinalada, mesturándose altitudes superiores os 1.500 m cos escasos centos de metros polo que discorre a cunca do río Limia. Dito contraste altitudinal, divide o parque en dúas comarcas ben diferenciadas, a Limia Alta e a Baixa Limia.

par no seu estado máis salvaxe debido ós numerosos torrentes que se espallan por mor das choivas e as neves invernais, discorrendo por ladeiras e pendentes agrestes.

O encoro de Salas, o de As Conchas e o Lindoso, son as tres masas de auga importantes que hai no parque e que conteñen unha auga morra e domada en parte pola mao do home que obtén un máis que axeita-

Foi o 11 de febreiro de 1993 a data na que fixo pública a declaración do Parque

Forestal, Cultivos, Servicios, Núcleos Rurais e Masas de Auga.

existencia de poboacións e actividades económicas.

Con todo isto, no seu Plan Rector de Uso e Xestión atopamos 7 categorías ou zonas: Reserva Integral, Protección Especial, Rexeneración

Foi o 11 de febreiro de 1993 a data na que fixo pública a declaración do Parque

O Barranco de Olelas, os cumios da Serra do Xúres, o Barranco da Cruz de Touro e o entorno da A

© J. D. Gómez

Os corzos atopan aqui un hábitat moi axeitado para o seu asentamento poblacional, ocupando toda a extensión do Parque Natural.

Ó Norte destacan as estribacións da Serra Lobeira, Serra de Queguas e Serra do Quinxo, contrapostos na zona Sur os Picos de Fontefría na Serra do Xurés e a vella Serra do Pisco.

Ó Norte destacan as estribacións da Serra Lobeira, a de Queguas e a do Quinxo

Outro valor natural que adquire un peso importante neste espacio natural é a auga, que a podemos ato-

do escenario para a práctica de diversas actividades acuáticas.

En busca dun maior grao de conservación e convivencia, este espacio atópase dividido ou zonificado segundo as áreas con maior ou menor

Barxa no Val de Salas son os lugares incluídos na clasificación de Reserva Integral, a máis importante xa que nestas zonas atópanse valores naturais de moi alto grao dende o punto de vista da flora e da fauna, polo que aquí prima a conservación por enriba doutras actividades.

O resto de categorías atenden a aquelas áreas onde predominan os valores naturais medios ou baixos, incluídas as explotacións agrícolas, gandeiras ou forestais, os cascos

existencia dos seus valores naturais, faunísticos, botánicos, xeolóxicos, etc. Tendo sempre moi en conta a

© J.D. Gómez

De maneira semellante o que ocorre no resto da comunidade autónoma galega, o xabarín é un dos ungulados con máis presencia dentro deste espacio natural.

urbanos e os encoros de Salas e Lindoso. É importante sinalar que a zona de Rexeneración Forestal englóbanse aqueles terreos de monte con

medias das serras. O derradeiro solo é a Terra Parda Mesotrófica, moi fértil cuns drenaxes moi axeitados para o cultivo. Como e de pensar,

A maioría do solo no que se asenta este parque está formado por granito

valores medioambientais escasos e nos que esta permitido a explotación racional e non degradante dos recursos forestais ou os aptos para a gandería.

O SEU SOLO

Case podemos dicir, sen medo a trabucarnos, que a maioría do solo no que se asenta este espacio natural está formado por granito e as súas distintas variedades, e en determinados puntos tamén se poden atopar rochas sedimentarias xistosas.

Dentro do Parque atopamos tres tipos de solos. O Protorráñker, de calidade productiva moi pobre debido a que o 50% son afloramentos rochosos. Este tipo atopámolo nas Serras do Xurés, Santa Eufemia e Quinxo.

O Ránker e o segundo tipo co que nos podemos atopar, é un solo pobre cun horizonte húmico sobre o que predomina as uces, queirogas, breixos, carpazas e torgas. Este solo atopámolo nas altitudes inter-

localizase nas desembocaduras dos afluentes do Limia, con suaves pendentes.

A FLORA E A FAUNA DO PARQUE

En canto a flora, o Parque sitúase nunha zona de transición entre dúas rexións florais europeas, a Eurosibe-

riana e a Mediterránea. Por mor disto, a vexetación alterna bosques caducifolios cos ábores de folla perenne como son a sobreira (*Quercus suber*) ou o érbedo (*Arbutus unedo*), este último adaptado a falla de auga en determinados períodos do ano.

Polas áreas de montaña das serras de O Quinxo, Santa Eufemia ou Xurés esténdense poboacións de reboleiras ou cerquiños (*Quercus pyrenaica*) que nas zonas más altas acompañanxe do piñeiro silvestre (*Pinus sylvestris*) e do teixo (*Taxus baccata*). Nos cumios atopamos monte baixo e só de forma esporádica reboleiras, acivros (*Ilex aquifolium*) e cancereixos (*Sorbus aucuparia*). No val do Limia temos poboacións importantes de carballeiros (*Quercus robur*), xunto con castañeiros (*Castanea sativa*), a sobreira e o piñeiro común (*Pinus pinaster*), se ben non falla o loureiro (*Laurus nobilis*), o érbedo e o sanguiño (*Frangula alnus*). Nas marxes dos numerosos ríos que discorren polo parque temos bidueiros (*Betula celtiberica*), os freixos (*Fraxinus angustifolia*), os amieiros (*Alnus glutinosa*), os chopos (*Populus tremula*), as abeleiras (*Corylus avellana*) e varias especies de salgueiros (*Salix sp.*).

No tocante a fauna, podemos dicir que este Parque constitúe un refuxio idóneo e variado para as distintas especies animais que habitan en Galicia.

O visitante que se achegue ao parque disporá de áreas de descanso, así como dunha variedade de rutas de sendeirismo que o meterán de cheo neste fermoso enclave natural.

Para o que se achegue ao Parque

• RUTAS

Este espacio permite o acercamento e o coñecemento da natureza a aquelas persoas que non teñán un contacto directo con ela na sua vida cotiá ou simplemente se sintan atraídos dun xeito especial por ela.

Para elo, este parque conta cunha serie de rutas que no seu transcurrir nos poñen en contacto directo cos encantos deste enclave natural. Témola posibilidade de facer rutas dende o automóbil, como son a Ruta das Ermidas ou a Ruta da Historia. Para os que gustan dos camiños e das serras, existen unhas rutas para facer a pe nas que o lecer complementase co deporte o aire puro. Entre estas rutas destaca a "Ruta de Padín" na Serra do Pisco, a "Ruta de Padrendo" na Serra de Santa Eufemia, a "Ruta de Queguas" na Serra de Leboreiro, a "Ruta de As Sombras" ou a "Ruta da Cela a Pitoes" ámboras dúas na Serra do Xurés.

• ACCESOS

- Dende Ourense: o acceso más rápido e cómodo realizase pola estrada N-540 Lugo-Portugal (estrada de Celanova).
- Dende a Meseta: por medio da estrada N-525 Santiago-Zamora.

• SERVICIOS DE INTERESE

- Administración do Parque. Consellería de Medio Ambiente. Delegación Provincial de Ourense.
Tel.: 988 370 715.
- Sede do Parque Natural en Lobios.
Tel.: 988 448 048.

• FEIRAS E MERCADOS

- En Entrimo: feira de Terrachá (primeiro domingo de cada mes) e romaría mercado de A Ameixoeira (terceiro domingo de setembro).
- En Lobios: feira de a Portaxe (24 de cada mes) e romaría mercado de A Madalena (24 de xullo).
- En Muíños: feira de Porqueirós (4 de cada mes) e feiras mercado de Mugueimes (6 de cada mes) e Couso de Salas (11 de cada mes).

© V. Guisande

O corzo, o lobo, o xabril, o raposo, o teixugo ou a lontra son os mamíferos más importantes deste espacio, con unhas poboacións óptimas e saudables.

A cabra do Xurés ou cabra bravía (*Capra pyrenaica lusitanica*) estivo moi presente no pasado pero por diversos factores extinguíuse fai moitos anos. A día de hoxe estanse a facer os traballos precisos para que volva a habitar as principais serras que acolle o parque, xa

No parque tamén se desenrola un programa de recuperación do cabalo (*Equus caballus*) chamado Poni galego ou Garrano, que vive en semiliberdade nas chairas altas das serras.

O corzo, o lobo, o xabril, o raposo, o teixugo ou a lontra son os

Estase a desenvolver un programa de recuperación do Poni Galego ou Garrano

que son un espacio privilexiado e moi adaptado para o seu asentamento. Na actualidade a súa reintroducción non é un feito se non unha realidade.

mamíferos más importantes deste espacio natural, con unhas poboacións óptimas e saudables.

Dentro das aves, as rapaces aguia real (*Aquila chrysaetos*), aguia albela (*Circaetus gallicus*), a rapiña perdiçreira (*Hieraaetus fasciatus*), a aguia cincuenta (*Circus pygargus*), son algunhas das aves que sobrevoan o parque sen esquecemos da bubela (*Upupa epops*) ou a anduriña brava (*Riparia riparia*).

No espacio natural atopamos os mesmos reptís e anfibios que noutrós puntos de Galicia e Norte de Portugal. Destaca entre outros a cobra de auga (*Natrix natrix*), a víbora fociñenta (*Vipera latasti*), o lagardo verdinegro (*Lacerta schreiberi*), a lagartixa de bocaxe (*Podarcis bocagei*), o sapo común (*Bufo bufo*) ou o sapo parteiro (*Alytes obstetricans*). ▶

No Parque a neve está moi presente durante boa parte do período invernal.

A súa dirección

www.federaciongalegadecaza.com

Estadio Multiusos de San Lázaro, Porta 12
15707 Santiago de Compostela (A Coruña)
Tlf. 981 56 27 77 / FAX 981 56 27 79

Federación Galega de Caza
www.federaciongalegadecaza.com

Xoves, 8 de xaneiro de 2009

09: 18:42 AM

< Inicio >

A F.G.C.

- Introducción
- A nosa afiliación
- A caza que defende a FGC
- A FGC opina
- Organograma FGC
- FGC en A Coruña
- FGC en Lugo
- FGC en Ourense
- FGC en Pontevedra

COMPETICIONES

- Modalidades
- Reglamento
- Normativa
- Calendario
- Resultados

LEXISLACIÓN

- Estatutos FGC
- Lei Xeral do Deporte
- Lei de Caza de Galicia
- Modificación Lei de Caza
- Regulamento de Caza
- Exame do cazador
- Orde de Vedas
- Listaxe de zonas húmidas
- Regulamento de armas
- Lei Conservación da Natureza
- Pasaporte e Cartilla sanitaria cans
- Lei de Incendios
- Decreto prevención de incendios
- Lei de Seguridade Vial
- Lexislación noutras comunidades autónomas

FEDERARSE

- Vantaxes dos federados
- Tipos de licencias federativas
- Federarse por Internet
- Licencias de caza
- Emisoras

SOCIEDADES

- Novas
- Axudas
- Información
- Impresos

SECCIONES

- Fotos
- Ligazóns
- Taboleiro de anuncios
- Recetas de caza
- A tua opinión conta
- A FGC responde
- Publicacions
- Contacto

PRENSA

- Notas de prensa
- A FGC opina
- Revista de prensa
- Descarga de imaxes

Novas

LEXISLACIÓN

- A Consellería de Medio Rural confirma a interpretación da Asesoría Xurídica da Federación Galega de Caza sobre o transporte dos cans

LEXISLACIÓN

- Medio Ambiente publica as ordes polas que se establecen as axudas para as reboacións do coello, mellora do hábitat da perdiz rubia e danos producidos polo lobo

A Federación opina

- Carta do Presidente da FGC á Presidenta de ADSEA
- A caza do raposo
- A Federación Galega de Caza apostá por un trato diferenciado para o lobo dentro do plan de xestión desta especie
- Ecoloxismo responsable para un medio rural vivo

Ver más

A Federación responde

- Número de usuarios de emisoras
- Transporte de alimentos para cans
- Pasaporte de animais de compañía
- Munición de 00 na caza menor
- Transporte de animais vivos

Ver más / Preguntar á Federación

Revista de Prensa

Galicia

- Fallece un cazador en Carballido al recibir un disparo de un compañero

15/12/2008

El Correo Gallego.es

- El cazador que perdió la vida en Bóveda se había movido de su puesto para la batida

15/12/2008

AXENDA

⇒ Competicións FGC

- [10 Xaneiro 2009]
Campeonato Provincial de A Coruña de Caza de Raposo
Boletín de inscripción
Tecores de Bergantinos, Sofán, Zas e Dumbría

- [10 Xaneiro 2009]
Campeonato Provincial de Pontevedra de Caza de Raposo
Boletín de inscripción
Tecores de Vila de Cruces, Silleda e Lalín

Tódalas datas de competicións

⇒ Outras actividades

Tódalas datas de actividades / eventos

ULTIMOS RESULTADOS

- Campionato Galego de Caza de Arceas
- Campionato Provincial de Lugo de Caza de Arceas
- Campionato Provincial de Ourense de Caza de Arceas

Tódolos resultados

ULTIMAS FOTOS

- Campionato Galego de Caza de Arceas 2008
- Campionato Provincial de A Coruña de Caza de Arceas 2008

Ver todas as galerías

A páxina web dos cazadores galegos

Suscríbase a

Las Sociedades de Caza van a recibir gratuitamente todos los meses la revista **Galicia Cinexética** y los cazadores federados de forma trimestral por cortesía de la FEDERACIÓN GALEGA DE CAZA.

SI DESEA RECIBIRLA TODOS LOS MESES, puede suscribirse al precio de 12 euros/año si es federado, o por 18 euros/año si no lo está, y recibirá cómodamente en su domicilio 12 números de **Galicia Cinexética**. De igual forma, si usted lo prefiere podrá adquirir la revista **Galicia Cinexética** todos los meses en el quiosco junto con la revista **LA CAZA Y SU MUNDO**, más 2 DVD de regalo, por 5,95 euros, o sólo la revista **Galicia Cinexética**, más 1 DVD de regalo, por 2 euros.

Con cada suscripción regalo del DVD
"Plan de recuperación caza menor en Galicia"

SIENDO SUSCRIPtor PODRÁ PONER GRATIS PEQUEÑOS ANUNCIOS EN LA SECCIÓN "A NOSA FEIRA..."

12 REVISTAS federados a la FGC: 12 €/año.

12 REVISTAS NO federados a la FGC: 18 €/año.

CUPÓN DE SUSCRIPCIONES

DESEO RECIBIR LA REVISTA 'GALICIA CINEXÉTICA' DURANTE 1 AÑO (12 números)

Federado SI NO (tachar lo que corresponda)

Nombre y apellidos _____ D.N.I. _____ E-mail: _____

Dirección _____ Población _____

Provincia _____ C.P. _____ Tel. fijo _____ Móvil _____

FORMA DE PAGO

DOMICILIACIÓN BANCARIA

Titular de la cta. _____ Entidad (4) _____ Oficina (4) _____ Dígito Control(2) _____
Nº Cta. (10) _____

Firma y fecha _____

Sus datos forman parte de una Base de Datos de la que es responsable la FEDERACIÓN GALEGA DE CAZA, y que, conforme a lo dispuesto en la Ley Orgánica 15/1999 de Protección de Datos de Carácter Personal y demás normativa de desarrollo, se encuentra debidamente inscrita en el Registro General de Protección de Datos. Dichos datos son tratados única y exclusivamente con la finalidad de dar cumplimiento a la prestación de servicios solicitados y/o a la relación profesional establecida en su caso. No obstante, le recordamos que dispone de sus derechos de acceso, rectificación, cancelación y oposición que podrá ejercer en nuestro domicilio.

Envíe el cupón adjunto a **FEDERACIÓN GALEGA DE CAZA. Estadio Multiusos de San Lázaro, portal 12, Fondo Sur - 15707 - Santiago de Compostela (A Coruña)**. También puede suscribirse llamando al teléfono **981 562 777 o 619 644 006**, por fax **981 562 779** o por e-mail **info@galiciacinexetica.com / director@galiciacinexetica.com**

Caza menor

Aquí, en Romeán, a dez quilómetros de Lugo, os xabarís fozan e roñan polas carballeiras, retraídos pero ben visibles e audibles, e os corzos crúzanse na corredoira un día si e outro tamén, sen medo nin reparo, e pacen no meu prado con olladas de asombro. Vivo nun verdadeiro paraíso da caza maior, e ó carón deste couto, en Castroverde, matan cen cochos ou más cada temporada.

Darío Xohán Cabana [escritor]

E menos mal que os matan, pois onde non calquera día chegarían ás murallas de Lugo e ararían o parque de Rosalía de Castro como aran xa nos milleirais de Goi. O xabaril! Na miña infancia era unha besta mítica, e eu, que son de aldea, acabei de criarme sen dar visto ningún, nin tampouco un só corzo.

Hoxe, Galicia enteira é un paraíso de caza maior. Mais eu aínda sigo pensando e crendo e profesando que a caza más fermosa, a de verdade, é a caza menor. Un home e un can no monte ó abrir o día, buscando os bandos de perdices, desviándose talvez detrás do rastro dun coello, procurando unha arcea nos valados dalgunha corredoira húmida e propicia, axecando quizabes contra a noite o paso alto duns pombos cara a un piñeiral, pero volvendo sempre á raíña do monte, á preciosa perdiz, a caza grande e case única da miña infancia e mocidade.

O silencio do monte aberto, o renixer das botas do cazador, o alasar do can. A irmandade do cazador e o can, feita de comprensión, de intelixencia, de vontades acordes. Era meu pai –con moita diferencia– o mellor cazador da parroquia, e quizabes o mellor da contorna. E tamén o seu can era o mellor, o vello Loro. Un bicho recastado, con tendencia a engordar, seguramente con algo de pointer e algo de setter, pero nós daquela non sabíamos moi to diso. E con algo de palleiro tamén, que lle daba aquela pachorría reflexiva, aquela capacidade de razoar que se lle sobreponía ó instinto.

Se por un casual o Loro se perdía de meu pai e atopaba as perdices, poñíase e parábaas. Mais non teñades medo que se emocionase de más e as levantase antes de chegar o xefe. Ten sucedido más dunha vez que o can non parecía, e entón meu pai asubiaba e chamaba, e nada, o can non viña. E logo, ó cabo dun pedazo, aparecía o Loro, e a súa cara dicía claramente: “Pero a ver, home, que levo media hora esperándote, veña, ven canda min, que chas teño ali”.

E amo obedecía, o Loro chegaba ó sitio, poñíase outra vez, e en canto escoitaba a orde, entraba, e meu pai, pum pum, e cun pouco de sorte dúas perdices abaixo.

Cando o Loro xa ía vello, veu para a casa un pointer de pura raza que lle chamamos tamén Loro. Sería o Loro novo. O Loro vello xa case non podía co cu, pero seguía sendo o mestre. O papá levounos ó monte os dous, para que o novo fose aprendendo o oficio. Baixou dúas perdices dunha levantada –e xa tivo o seu mérito, pois o novo puxouse a tolear antes tempo–, e entón o Loro vello encontrouse con que lle faltaba unha boca para portalas, que era un labor que facía moi bien, e con moito coidado de non apedrar a peza. Ningún problema: colleu unha

perdiz na boca, deitouse enriba da outra e quedouse mirando para meu pai, coma quen di “A ver ho, vena catar ti, que se lla deixamos collar a este señorito vaicha esfargallar toda”.

Ó meu amigo Gómez de Castroverde e ó seu fillo Antón.

• **Licencia Federativa**

Seguro de daños propios

CAPITAL ASEGURADO

18.030,36 €

DAÑOS PROPIOS

18.030,36 €

GARANTÍA ADICIONAL POR MUERTE

12.024,24€

• **Documento único**

Seguro de daños propios +
Seguro RC obligatorio +
Seguro RC voluntarios

CAPITAL ASEGURADO

hasta 342.576,91 €

DAÑOS PROPIOS

30.050,61 €

GARANTÍA ADICIONAL POR MUERTE

12.020,24 €

SEGURO OBLIGATORIO

90.151,82 €

SEGURO VOLUNTARIO

hasta 210.354,24 €

DEFENSA JURÍDICA

incluída en los D.U. tipo "Q" y "S"

SIN ARMAS DE FUEGO

con el D.U. tipo "R"

• **Seguro para perros**

Seguro complementario de RC
para perros durante todo el año

CAPITAL ASEGURADO

60.101,12 €

Seguro complementario unido
al documento único del cazador

Se excluyen razas peligrosas

• **Seguros para sociedades y federaciones**

Seguros de RC para:

Cotos, Competiciones, Batidas, Monterías,
Ganchos, Rehalas, Guardas, Directivos...

MUTUASPORT

La Mutua de los Cazadores

***iii CAZADOR FEDÉRATE !!!
NADIE DA + POR -***

**Consulta los precios
con tu Federación o
con Mutuasport**

Avda. Reina Victoria, 72 – 1º

28003 MADRID

Tfno.: 91 / 534 04 44 Fax: 91 / 533 96 16

e-mail: mutua@mutuasport.com

1º SALÓN GALEGO CAZA PESCA E TEMPO LIBRE

Federación Galega
de Caza

Federación Galega de Pesca

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE MEDIO AMBIENTE
E DESENVOLVEMENTO SOSTIBLE

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DO MEDIO RURAL

organizan:

promoven:

EXPO pontevedra

1 - 2 - 3 maio de 2009
pontevedra

1º SALÓN GALEGO
CAZA
PESCA
E
TEMPO
LIBRE

invitación

presentar en taquilla para canxear por unha entrada gratuita

Federación Galega de Caza
www.federaciongalegadecaza.com